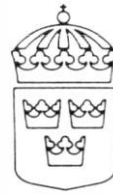

Motion till riksdagen 1985/86:Fö309

Lars Werner m. fl. (vpk)

De värnpliktigas ekonomiska situation

Mot.
1985/86
Fö309 — 316

Den svenska försvarsförmågan bygger på att alla Sveriges värnpliktiga är motiverade för sin uppgift inom försvaret. Värnpliktstiden får inte bli en tid av ekonomiska uppoffringar och en tid då relationerna med släkt och vänner saboteras av dåliga reseförmåner.

I dag utgör grundutbildningen ett avbräck i den värnpliktiges ekonomi. Alltför låg dagersättning och ett alltför lågt utryckningsbidrag tvingar många värnpliktiga att skuldsätta sig. Målsättningen måste vara att ingen skall behöva betala för att göra sin värnplikt. Ersättningarna måste anpassas efter detta.

Redan 1982 slog ÖB i en utredning fast att den genomsnittlige soldaten lånade 3 000 kr. för att klara sig under tjänstgöringstiden. Omräknat i kronor per dag innebar detta att dagersättningen borde legat på 30 kr. per dag redan då. Med den inflation som varit under åren 1982—1986 bör en ersättning på 40 kr. per dag vara rimlig, vilket vi förordar.

Tiden efter utryckningen och fram till den första lönen måste kompenseras. Försvarsministerns förslag att höja utryckningsbidraget till 2 500 kr. räcker inte för att täcka kostnaderna den första månaden efter utryckningen. Vi föreslår i stället att utryckningsbidraget höjs till 3 000 kr.

För värnpliktiga som är förlagda långt från hemorten är möjligheten att kunna komma hem på ett snabbt och effektivt sätt en förmån som inte får inskränkas. Försvarsministern delar i propositionen ÖB:s oro för "kostnadsutvecklingen för värnpliktsresor och sympatiserar med hans strävan att nedbringa dessa kostnader". I klartext innebär detta att försvarsministern sympatiserar med tanken att försämra de värnpliktigas reseförmåner.

Indragning av rätten för värnpliktiga på Gotland och i Umeå att flyga till Stockholm kan inte accepteras. De värnpliktigas förmåner behöver förbättras — inte försämrats.

Vänsterpartiet kommunisterna förordar i stället ett system med rätt för de värnpliktiga till ett obegränsat antal resor på samtliga privata, statliga och kommunala kollektiva kommunikationsmedel.

Övergången till lokalt kostnadsansvar är också ett sätt att försämra de värnpliktigas förmåner, även om det maskeras genom tal om decentralisering och samverkan med de värnpliktigas representanter i förbandsnämnder. Dels fungerar inte förbandsnämnderna på ett demokratiskt sätt, då de värnpliktiga inte har rätt att fatta beslut i denna typ av frågor, dels innebär det att förmånerna kommer att variera från förband till förband. Detta är inte bra. Förmånerna skall vara lika över hela landet. Systemet måste bygga

på att reglerna är generella, att alla har samma förmåner oavsett på vilket förband man har placerats

Mot. 1985/86
Fö309

Hemställan

Mot bakgrund av det anförda föreslås

att riksdagen hos regeringen begär förslag till förbättring av de värnpliktigas ekonomiska förmåner, resor m. m. i enlighet med vad som föreslås i motionen.

Stockholm den 27 januari 1986

Lars Werner (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)

Jörn Svensson (vpk)

Oswald Söderqvist (vpk)

Nils Berndtson (vpk)

Inga Lantz (vpk)